



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

**Sulpici[i] Severi Presbyteri Opera Omnia**

**Sulpicius <Severus>**

**Amstelodami, 1665**

Enumerat omnes Reges Syriæ usque ad Epiphanem.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-11490**

Paulo (ut diximus) Crassoque consulibus,<sup>1</sup> post quinquennium fere quam<sup>2</sup> Antiochus regnare cœperat.

<sup>1</sup> XXVIII. Sed ut temporum ordo consertus sit, ac liqueat evidentius, quis hic fuerit Antiochus, regum qui post Alexandrum in Syria fuerunt, & nomina & tempora enumerabimus. <sup>3</sup> Defuncto, ut supra retulimus, rege Alexandro, ab amicis ejus regnum omne divisum, ac regio nomine aliquando administratum est. <sup>4</sup> Seleucus, post novem annos, in Syria rex est appellatus, regnavitque annos duos & triginta. Post eum<sup>5</sup> Antiochus filius ejus, annos unum de vi-

<sup>5</sup> ganti. Inde Antiochus, Antiochi filius,<sup>6</sup> qui & Theus cognominatus est, annos quindecim. Post hunc Seleucus filius, cognomine<sup>7</sup> Callinicus, annos unum & viginti.

<sup>7</sup> Item<sup>8</sup> Seleucus filius Callinici, annos tres. Hoc defuncto,

Antio-

<sup>1</sup> Post quinquennium fere.] Superfluit dictio fere, ut s̄pē alias. Nam Antiochus regnare cœpit anno Græcorum cxxxvii. à quo quintus est annus cxlii. Consule priorem Machabæorum. Drus.

<sup>2</sup> Antiochus.] Multi, quos inter Fr. Iunius, putant hunc Antiochum nomine Gogi describi à Prophetis. Certum est Asiam minorem nomine Gygis, famosi Lydorum Regis, aliquando dictam. Unde Poëta Gygeom Caystrum & lacum vocat. Ubi Lipsius male Cygnem.

<sup>3</sup> Defuncto Rege Alexandro.] Autor prioris Machabæorum scribit vivo adhuc Alejandro id factum esse. Qua de rediximus antea. Nam videtur Danielem securus. Cæteri tamen cum Sulpicio consentiunt, etiam Iosephus. Drus.

<sup>4</sup> Seleucus post novem annos.] Eusebius xxi. annos habet. Seleuci regis exordium novam aram in Oriente peperit, qua Iudæi plurimum usi sunt, postquam sub Græcorum dominatu esse cœperunt. Hanc aram Terik dbilkarnain Arabes vocant, id est, epocham Ḳ̄ δικέρωτο, cornigeri. Is est Alexander M. qui se Ammonis, sive Jovis cornigeri filium existimari volebat. Ita passim Albatenius eam appellat. Judæi שְׁמַרְתָּן אֶרְאָמָרָן contrarium, quod illam ad obsi-

gnandos contractus adhiberent: eti de appellationis origine minus constat. Illud extra dubitationem est, hujus initium epochæ ab illo anno procedere, qui ante Christianam æram putatur 312. & est Per. Jul. 4402. quo 117. Olympias init. Petavius. De regibus Syriæ, vide Appianum in Syriacis, Justinum, Livium, & alios.

<sup>5</sup> Antiochus.] Σαληνε, qui novicam adamavit, & postea Gallos in Asiam irruptentes repulit. Drus.

<sup>6</sup> Qui & Theus cognominatus est.] Id est, Deus. Hunc pater ex novicaguit, quem post uxor ejus veneno sustulit. Theum autem primi cognominare Milesi, quia Timarchum eorum Tyrannum occiderat. Appianus.

<sup>7</sup> Callinicus.] Gallinicus est apud Eusebium & Funcium. Hunc pater Antiochus è Laodice genuit. Drus. Hoc cognomenum & Herculi tribuit cum Luciano Plutarchus, & Martyribus Zonaras. Berne.

<sup>8</sup> Seleucus filius Callinici.] Qui Kr̄ εωνδ̄ dietus, & πάνων. Imperio præfuit annos tres, nec à valetudine firmus, nec ab opibus. Quocirca exercitum continere in officio non potuit. Appianus autor eum sublatum fuisse veneno, purpura-

<sup>2</sup> Antiochus frater Callinici, <sup>2</sup> Asiam & Syriam tenuit, annos septem & triginta. Hic est Antiochus, adversus quem <sup>3</sup> Scipio, Africani frater, bellavit: quo bello victus, & <sup>4</sup> imperii parte multatus est. Hic duos filios habuit, Seleucum & <sup>9</sup> Antiochum, quem obsidem Romanis dederat. Ita Antiocho Magno mortuo, <sup>5</sup> Seleucus ejus filius, natu minor, regnum adeptus est: sub quo <sup>6</sup> Oniam sacerdotem <sup>7</sup> à Simone insimu-

puratorum perfidia, post exactum annum regni alterum. Drus.

<sup>1</sup> Antiochus frater Callinici.] Qui primo Ἰσραὴλ dictus, ob rapacem naturam. Vide Strabonem 16. Justinum 27. Postea ob victorias & imperii amplitudinem, Magni cognomentum accepit.

<sup>2</sup> Asiam & Syriam tenuit.] Asiam, victo Achæo, Mediam quoque, Persiam, Hyrcaniam, Bactrianam, & omnes excepta Parthia superioris Asiae provincias, recepit. Polyb. 7. 8. 10. 11. Iustin. 41. Appian. in Syriac. Judæam quoque Aegyptio Regi eripuit. Ioseph. 12. 3.

<sup>3</sup> Scipio Africani frater.] L. Scipio Consul, P. Scipionem Africanum fratrem legatum habens. Iustinus 31. Livius 34. Appian. Syriac.

<sup>4</sup> Imperii parte multatus est.] Pacis leges Antiocho ita datae fuerunt, ut Europa omni abstineret, Asiaque omni, quæ cis Taurum montem est, decedere: pro impensis autem in bellum factis xcvi. talentorum Euboicorum daret, mille talenta per xxi. annos penderet. In Chronico Eusebii, Post prælium quo in Thermopoliis est victus Antiochus, hoc inter Romanos & eum convenit, ut milie talenta per annos sexaginta regalis nomina eis solvere. Drus. Unde Tacito Histor. 2. Antiochus dicitur inservientium Regum ditissimus. Vide Grotium 3. De Jure Pacis & Belli 15.

<sup>5</sup> Seleucus ejus filius.] Philopator. De quo Dan. 11. 20. Joseph. 12. 4. Hic Danieli dicitur prævaricator & torp̄ manigonio regnum infamans, ac tributis lacerans. Hunc Josephus Soterem

vocat. Sed Seleucus hic non magis Soter fuit, quam Philopator. Siquidem hæc elogia ab adulatoribus tam putida asseratione imponebantur, ut in contraria partem pleraque sint accipienda. Capellus.

<sup>6</sup> Oniam sacerdotem.] Qui iiii. hujus nominis. Ab ejus filio Onia conditum templum in agro Heliopolitanæ præfeturæ prope Memphim. Quod aliud est ab illo quod Onias Simonis Justi filius exstruxit. Quæ duo tempora multi imperite confundunt. Nam hoc in Alexandriæ præfeturæ. Tempus, locus, persona utriusqne invicem discrepat. Et Juðæis extra patriam degentibus, non solum in Aegypto, sed alibi etiam fuisse tempora complura (quæ tamen ex jure Ebraico semper damnanda) manifestoliquet ex Onia, Onia tertii filii, libello supplice Philometori, apud Josephum, de templo Leontopolitano, porrecto. Et vix dubitare queo, Strabonem de Ebræorum aliquo, in Aegypto, templo locutum esse, ubi verba faciens de Aegyptiaca Templorum extruendorum ratione, ἐστὶ δὲ οὗ, inquit, καὶ πολὺν υπὸ οἰκοῦν, καὶ πάπερε εἰς Μέμφις βαρ-βαρεῖν τὸν την καίσανθινον. Πλάτων δὲ μεγάλες εἰρεῖ καὶ πολλαῖς. καὶ πολυσύχατες τὰς σύλας, γόρεν ἔχει κα-ελεν, εὐδὲ γραφικού, αἷλα μεταπο-πονικαὶ εὐφαινεῖ μετάθον. Seldenus. Vide eundem 1. de Success. in Pontifica-tuum VIII.

<sup>7</sup> A Simone insimulatum.] De quo paulo ante egit.

11 insimulatum, diximus. Tum <sup>1</sup> Antiochus à Romanis dimissus, datusque in locum ejus obses Demetrius Seleuci regis, qui eo tempore regnabat, filius. Seleuco mortuo, anno imperii duodecimo, regnum frater *Antiochus*, qui Romæ obses fuerat, occupavit.

<sup>1</sup> XXIX. Is <sup>2</sup> post quinquennium, quam regnare cœperat, ut supra docuimus, Hierosolymam depopulatus est. <sup>2</sup> Etenim grave Romanis <sup>3</sup> stipendium pensitans, ipse, immensis sumptibus, pene necessario cogebatur pecunias rapto querere, neque ullam prædandi occasionem omittere. <sup>3</sup> <sup>4</sup> Post biennium deinde, pari rursum clade affectis Judæis, ne forte frequentibus malis compulsi, bellum sumerent, <sup>4</sup> præsidium arci imposuit. Inde <sup>6</sup> sacram legem evertere aggressus, mittit edictum: *ut omnes, relictis majorum suorum tradi-*

<sup>1</sup> *Antiochus à Romanis dimissus.*] Si obses dabatur à rege ad fidem foederis confirmandam, ergo à Seleuco rege obses erat repetendus. Quare Romani dimisso Antiocho, qui post Epiphanes dictus est, Demetrium regis Seleuci filium obsidem receperunt. *Sigon.*

*Antiochus.*] Hic est, Επιφανής, de quo supra, Danieli cap. 11. xl. 21. ἡ πόλις τοῦ Αντίοχου. Spurcitiem vel hinc agnoscas, quod Timarcho Babyloniam, Heraclida ærarium commisit. Erant hi fratres, & ambo Antiochi exoleti, παιδινῶ, inquit Appianus Syriacis. *Cappellus.* Hic videtur esse Gog Prophetarum. Quod tum ex historia ostendi potest, & ex nomine appetet. Nam ex **ANTIOCHΟΣ**, si initium & finem tollas, fit IOX, quod Prophetæ alludentes ad Magog, quæ Syria, Gog esserunt. *Horn.*

<sup>2</sup> *Post quinquennium.*] Cum ex Agypto, quam subito invaserat, Senatus mandato recessisset. Id gestum est anno regni Græcorum **CXLIIII.** ut habetur *Machab.* 1. 21. unde videtur potius legendum post sexennum. Ita Funccius. *Druſ.*

<sup>3</sup> *Stipendium pensitans.*] Grayi tributo

pacis à Romanis victus oneratusque. *Justinus.*

<sup>4</sup> *Post biennium deinde.*] Anno cxiv. regni Græcorum, i Machab. 1. 57. & ii Machab. 5. 11.

<sup>5</sup> *Præsidium arci imposuit.*] Quam extruxerat in superiori urbe, quæ à Davide nominata. Vocatur enim *civitas David*, i Mach. 1. 35. Demolitus menia in inferiore urbe arcem condidit: erat enim editiore loco sita, ipsi templo immixta. Quapropter bene prius firmatae menibus ac turribus, Macedonicum præsidium impo-  
suit. Admixti tamen erant ex impiis Judæis secessissimi, à quibus plurimum vexatavit civitas. Josephus Antiq. lib. 12. cap. 7. Arx hæc ἀρχὴ dicitur, id est, Ἀρχὴ, & ἀνεγέρθεις. *Druſ.*

<sup>6</sup> *Sacram legem evertere conatus.*] i Machab. 1. Et scriptis Rex Antiochus omnino suo, ut esset omnis populus unus, & relinqueret unusquisque legem suam, & consenserunt omnes secundum verbum Regis Antiochii, & multi ex Israël consenserunt servituti ejus, & sacrificaverunt idolis, & coquinaverunt sabbatum, & miserex liberos per manus nunciorum in Hierusalem, ut sequeventur leges gentium terræ, & prohiberent sacrificia & celebrari sabbatum. *Sigon.*

i Diiſ